

G A S E T A

DEL CORREGIMENT DE GERONA,

DEL DIJOUS, 19 DE JULIOL DE 1810.

TURQUIA.

Constantinopla, 10 Maig.

Las providencias energicas que lo govern ha pres últimament per mantenir la tranquil·litat en esta capital, han tingut los sucesos mes felissos. Ja se han arrestats y executats molts de encendiadors, y los altres se han escapat de la ciutat, y se estan ocults. Se ne han allunyat un gran número, de manera que se pot esperar que luego la capital será purgada del mes gran número de motins.

Las diligencias de la porta per restablir lo ordre y la tranquil·litat en las provincias, à fi de poder emplear totas las forsas contra los enemichs exteriors, no tenen los mateixos successos. Philippolis, en la Romèlie, acaba de ser obligada de pagar 600 bossas per escapar-se del pillatge que la emanaban dos Agans, que molt temps ha se disputaban

la posseció, y han destruit la sua comarca, causant molt dany à la Porta.

Aseguran que los Russos forman disposicions en la envocadura del Danubio, per passarlo, y que sa armada se ha reunit en los entorns de Silestrie. També es cert que lo Gran-Senyor ha ordenat secretament al Caimacan, per un escrit particular, de enviar al camp del Gran-Visir, rafors y diners.

Lo Gran-Senyor continua mantenintse, ab sa Cort, en Reschklach. Hi ha donat providencias per socorrer lo gran número de familias, que per motiu del últim incendi, se encuenrran sens asilo, y en conseqüencia ha donat permis à tots los Musulmans de recullir en sas casas à estos infelissos, encara que sien de diferents religions.

Despues de las últimas noticias de Valachie, del 25 Maig, lo quartel-général Russo habia ja passat lo Danubio à Hirsovva. Los Turcs feyan de son costat preparatius per oposarse en lo passatge del exèrcit Russo, y de dete-nir sos progressos.

SUECIA.

Stockholmo , 8 juny.

Acaba de sortir una obra important , que te per títol : historisk Faslá , etc. ; es à dir : pintura historica del govern del Rey passat Gustavo IV , Adolfo , escrita ab madures y dignitat , y està adornada de un cert número de pessas oficials autenticas que demostran la veritat dels fets , en part poch coneguts , que hi ha avantatge. Aquí se segueix un extracte.

Lo país de Lunéville ha dexas respirar lo continent. Ninguna potencia no deu ser mes indiferent en sugetarse en renovar la guerra continental que la Suecia , coronada en la qual los interessos no son en ninguna manera lligats. Entre tant , lo Princep Gustavo Adolfo , demora en Alemanyá desde 1803 , fins à 1805 , tenint solament la obligació de formar una coalliació contra la Fransa. Habent trobat un pretext per retirar la embaxada de Paris , lo monitor feu , à est subjecte , algunas reflexions que foren motiu que lo Rey privà tota entrada de papers impresos en idioma Frances , en lo regne de Suecia. Una semblant ordre priva la impressió en idioma Dinamarques. Se feu un poch de atenció à estas petitas hostilitats. Lo Rey vuscaba la primera ocasió per fer alguna hostilitat mes forta ; envia à lo Rey de Prussia son ordre de la Agila-Negra , donant per motiu que est Monarca li havia enviat la decoració del Emperador Napoleon. Vusca en el matex temps rahons à la Russia ; feu retornar vergonsosament un Ministre de Estat Russo , lo qual , ab un viatge , volia trebasar lo territori Sueco ; feu ocupar la maitat de la Russia del pont de aborfors , y la feu pintar ab colors Suecos. La Russia volia castigar ab la forsa esta violació de son territori ; lo Rey de Suecia arma considerablement son costat ; aixó fou ab molta de pena per molts potencias , per la su intervenció , foren causa que la guerra no se eclari per motiu del pont , del qual Gustavo persisti

à conservar la conquesta. Poch despues lo 14 janer de 1805 se conclugé una aliança defensiva y ofensiva , entre la Russia y la Suecia ; lo Rey Gustavo devia pendier lo govern de un exèrcit de 25,000 Suecos y 15,000 Russos , destinats à invadir la republica Batave , segons lo plan format per lo matex Rey. Conclugué de est modo dos convencions ab la Inglaterra , per qual motiu se apresurà à fortificar millor à Stralsund , y hi posà una guarnició de 8000 homens. La Inglaterra li pagà immediatament 60,000 liv. st. , en seguida 50,000 per los treballs de fortificacions , y 124,000 liv. st. de subsidis per mes. Eran totas estas demostracions , perque se posà en estat de guerra contra la Fransa ; lo comers Sueco no se dona dels parills que li podian esdevanir fins que fou tart , y que los barcos y mercancias dels Suecos foren ja sequestradas.

Lo 3 octubre de 1805 , una nova convenció feu conclouér ab la Inglaterra ; lo Rey prometé de furnir un cos de 10,000 homens que devian reunir-se en la Pomerania , ab 15,000 Russos , bax mando del Comte Folstoy. Estos visonys militars eran poch proporcionats al to de amanasa que hi hagué en una proclama publicada en lo matex temps.

Antes de partir en la Pomerania , lo Rey envia lo comte de Levenhielm ab una carta oberta , ab la qual , ab un tó no molt suau , demanaba à lo Rey de Prussia quals erán sas intencions en armarse , y li anonciá sin cerament que un exèrcit Russo-Sueco anaba à ocupar lo Hanovre. Esta carta arribá en lo moment en lo qual lo Emperador Alexandro era à Berlin per persuadir lo Rey de Prussia de entrar en la colligació ; circumstancia que lo Rey de Suecia no sabia quant escrigué la carta. Lo ministre Prussia , per no exèspere lo Rey de Prussia , y pot ser de desperarlo à excedir à la colligació , retingué la carta y feu creuer à est princep que lo comte de Levenhielm no havia vingut sino per complimentar lo Emperador de Russia. Est monarca entrá à veurerlo , y digué à

al mateix comte de Levenhielm que desitjaba vivament reconciliar lo Rey de Suecia ab lo Rey de Prussia, y que si lo primer volia solament fer la quarta part del camí, éll se encarregaba de fer fer las tres parts restants à lo Rey de Prussia. Gustavo-Adolfo, instruit de esta proposició del Emperador de Russia, per lo comte Levenhielm, sé encolorizá molt; y abdicá lo mando de las tropas Russas, y feu tornar las suas en la Pomerania. Però lo comte de Tolstoy li suplicá de dexar à lo menos un regiment sueco ab las dels russos à fi que la Europa no digués que la Suecia havia tret la colligació. Lo Rey si oposá, responnent que volia tenir prompte una garantia per escrit dels sentiments del Rey de Prussia. En fi, éll revé contextació de la carta de est Rey, y per últim se vegé obligat de ferla presentar per lo embaxador russo à Berlin.

Estas petitas querellas feren perdrer lo temps y estorbaren la important expedició contra la Holanda, à la qual 12,000 Hanoverians y un cos inglés governat per lo general Don debía cooperar. La Inglaterra y la Russia en fi obtingueren del Rey de Prussia, molt irritat per la carta de Gustavo-Adolfo, una declaració per la qual prometé de no empendrer jamai res contra la Pomerania sueca; en est mateix temps la Prussia oferí de remplessar, à sos propis gastos, lo petit cos dels 10,000 suecos, que importaban tant à las operacions de la colligació. Inmediatament lo Rey Gustavo-Adolfo respongué que éll no demanaba may à la Prussia una garantia dels estats de Alemania, però que éll volia saber si martxant en la Holanda, las tropas russas y suecas entrieren en colligació ab las tropas prussianas. Est nou accident feu encara retardar la marxa dels suecos. En seguida la Prussia oferí à al Rey de Suecia lo mando de un cos Prussia, bax las ordres del general Kalkreuth, ab condició que éll faria la primera caminada per una reconciliació. Gustavo-Adolfo li feu respondrer que sa famosa carta era já una primera caminada, y que ell no ne faria altre.

Entre tant que lo Rey de Suecia, per son entreteniment, feya quedar paradas totas las operacions projectadas en lo nort de Alemania, las armas victoriosas del Emperador Napoleon se agitaban enson devant, y la batalla de Austerlitz aniquilá la colligació avans que ella no pogués obrar. Lo Rey de Suecia tot de un prompte volgué rependrer lo mando del exèrcit russo; però lo compte Tolstoy li respongué que son soberá lo havia posat bax lo ordre del Rey de Prussia. Est monarca venia de conclouer lo tractat de Viena, per lo qual prometé de ocupar la Hanovre y tenir en inacció las tropas de la colligació, que se encontraban en lo nort de Alemania. Lo exèrcit inglés se retirá, y la mateixa Inglaterra feu insinuar à lo Rey de Suecia que tota operació militar era impossible, ella desitjaba que las tropas suecas evacuassen lo ducat de Lauenburg, que ellas tenian ocupat, per no donar un motiu à los fransesos de cadar en la plassa de Hameln. Gustavo-Adolfo persistí à guardar est petit racó del Hanovre, per lo Rey de Inglaterra; en seguida, declará que lo Lauenburg, era fins à la pau general, una provincia sueca; y hi dexá 300 suecos, y que un ataque contra est petit cos seria considerat com un ataque contra son regne. Mentras duraba que éll fea tant de ruido per la conservació de Lauenburg, oferí à la Russia la cessió de la Pomerania per 6 milions de escuts.

Los Prussians habent de un prompte enviat vuit parlamentaris à los suecos, per obligarlos à evacuar lo Lauenburg, ocuparen lo pais, circuint los suecos. Luego estos, bax los ordres de son Rey, feren foch contra los Prussians, y se avansaren reunits al pas de carga. Lo exèrcit prussia los obrí un gran pasatge, y los rendí los honors militars mentras anaban passan. Dos caballs quedaren en mans dels prussians, y foren conduits à VVismar; però lo Rey de Suecia doná ordre que los enviasen à los prussians perque los guardasen com à presoners de guerra. Poch despues, lo Rey de Suecia feu

bloquejar tots los ports de Prussia y arrestar los barcos prussians, en lo mateix temps ordenà à sos Almirants de posar contribució à las vilas maritimas de la Prussia, y en cas de resistencia bomberdejarlas. La Inglaterra y la Russia, ja estaban molt aliadas ab la Prussia, que estava à punt de comensar la guerra contra la Fransa, feren en vá reconvençions à lo Rey de Suecia; est príncep persistí à exígir que Lauenburg fos avacuat y restituit al Rey de Inglaterra, que no lo demanaba. Una carta molt política del Rey de Prussia no obrá ningun efecte. En fi la Prussia prengué lo partit de evacuar lo Lauenburg, y Gustavo-Adolfo ocupá en triunfo dos pobres pobles que no pretenian ser guardats.

Est triunfo de la voluntat la mes absurda no fou de llarga durada. Las tropas francesas ab la victoria de Jéna libraren tot lo nord de la Alemanya. Lo Rey Gustavo-Adolfo enviá à sas tropas, en lo Lauenburg, lo ordre de no retirar-se fins al moment que se veurian amanassadas de ser rodejadas, y de dexar à sa retirada un destacament de 60 homens, que debia quedar à Lauenburg, fins que lo pais fos inundat de francesos. Est ordre singular arribá massa tard; tot lo cos sueco havia estat fet ja presoner à Lubeck per los francesos. Poch despues de est lance, la carrega dels negocis de la Fransa à Hamburg oferí al Rey de Suecia la pau mes gloriosa: se li donaren sas tropas presonerás, se li prometé de angrandirli la Pomerania, y no se li demana altre cosa sino que cades neutral. Lo Rey Gustavo-Adolfo refusà ab arrogancia tota proposició de acomodament; y posà en moviment tot son exèrcit, y ama-

nessà à la cort de Dinamarca de un ataque sobre la Selande, en cas que no cedís à la colligació; despues se detingué, y pensà en reunir son exèrcit en la Pomerania. Los ministres li representaren en vá que las rendas de la Suecia no permetian los gastos que ocasionaba est armament; respongué que las rendas de la Suecia estaban en molt mal estat, que no merexian la pena de pensari.

Se conegueren las marxas bisarras que assenyalaren la partida de Gustavo-Adolfo de Stralsund, estos armitisis en un mateix temps romputs que conclosos, y esta evacuació subita de Stralsund, que mostrà en tots sos dies la incapacitat militar del Rey. Però no se sap quals eran las esperansas en las quals Gustavo-Adolfo confiava; envolicat dins la secta misteriosa dels visionaris que aguarden lo regne milenari, lo Rey havia pres per favorita la lectura del comentari sobre la Apocalipsi de Sant Joan, composta per lo S.^{OR} Jung; encontraba en est llibre fanàtich prediccions que li aparexian que debian aplicarse à los sucesos del die: éll se creia lo instrument predestinat del cel per arreglar un nou ordre de cosas, sens que tingués necessitat de fer per axó ningun esforç; en una paraula los Angels debian venir en son socorro. Lo Rey meditaba molt sobre lo famos número 666: creia encara que lo número 888 tenia alguna virtut misteriosa: veos aquí lo motiu del ordre que donà de fer trancar 888, alsinas per servir à la reparació de la flotilla. Hi ha una carta escrita de sa ma, en la qual anomena à lo foch Duch de Brunsvvick. Ell se creia perdrer sa felicitat eternal, negociant ab lo govern frances: expreció que se reporta à sas rarezas eopcalipticas.

GERONA, EN LA IMPRENTA DEL EXERCIT Y DEL GOVERN
GENERAL DE CATALUNYA.